

# Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. marts 2020 blev i sag nr. 94212:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX  
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Lloyd's v/Crawford & Company Denmark  
Vester Farimagsgade 6, 5.  
1606 København V

afsagt

k e n d e l s e :

---

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Af klageskemaet af 23/9 2019 til nævnet fremgår bl.a.:

## **"Kort redegørelse for sagen**

Selskabet hævder uberettiget, at krav er forældet, selvom krav – herunder pga. krav om mindst 10 % méngrad – er opstået særdeles sent i forløbet. Som anført i bilag 5 og 7 er krav ikke forældet, herunder set i lyset af, at AES først 16. januar 2019 (bilag 29) har kunnet fastsætte et varigt mén. Selskabet har endvidere ved bilag 2 netop henvist klager til at vende tilbage, når AES' afgørelse forelå. Der henvises til bilag 5 og 7. Som bilag 9 og frem fremlægges relevante lægelige bilag fra AES-sagen, hvoraf det er dokumenteret, at klagers varige méngrad først meget sent var på 10 % eller derover samt i øvrigt over 5 %.

## **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**

At selskabet skal betale svarende til méngrad på 15 %, herunder at erstatning ikke er forældet. Subsidiært at selskabet er forpligtet til at anerkende at forværring undervejs ikke er forældet og betale erstatning herfor."

I brev af 29/10 2019 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

## **"Hvilken forsikring er der tale om**

Skadelidte var på skadestidspunktet den 24. september 2014 omfattet af en gruppeheltidsulykkesforsikring via sit medlemskab af [fagforening]. Forsikringssummen udgør 400.000 kr. ved fuldstændig invaliditet. Kopi af police og forsikringsbetingelserne vedlægges (bilag A). Forsikringen berettiger til erstatning for følgerne efter et ulykkestilfælde ved fastsatte méngrader på 10 % eller derover.

...

## Hvori består uenigheden

Skadelidte klager via [fagforening] over, at Crawford & Company på vegne af ... har afvist at udbetale en ménerstatning svarende til 15 %, da kravet er forældet.

Crawford & Company fastholder på vegne af ..., at kravet er forældet, jævnfør forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. punktum. Vi har den 20. november 2014 anerkendt skaden og bedt skadelidte vende tilbage omkring årsdagen for ulykkestilfældets indtræden – først den 17. januar 2019 vender skadelidte tilbage til os med sit krav – dvs. der er gået mere end 3 år efter vi har bedt skadelidte om yderligere oplysninger.

## Hvad er der sket

Crawford & Company modtager den 18. november 2014 en skadeanmeldelse vedrørende en skade sket 24. september 2014. Af anmeldelsen fremgår, at skadelidte faldt ned ad trappen på sin arbejdsplads. Herved opstod der brud i skadelidtes ankel (bilag B).

Den 20. november 2014 anerkender vi skaden som et ulykkestilfældet (bilag C). Af vores brev fremgår, at skadelidte skal kontakte os ved årsdagen for ulykkestilfældets indtræden. Vi oplyser i brevet, at da der er tale om en arbejdsskade, skal skadelidte indsende en kopi af afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (herefter AES), når der foreligger en afgørelse vedrørende méngraden – men samtidig oplyses i brevet, at skadelidte skal kontakte os omkring årsdagen for skadens indtræden.

Vi gør skadelidte tydeligt opmærksom på, at hvis vi intet hører i sagen inden 1 års frist fra skadedatoen, går vi ud fra at ulykkestilfældet ikke har givet varige mén og vi vil afslutte sagen.

Da vi intet hører fra skadelidte afslutter vi sagen den 27. oktober 2015, da vi så må formode, at der ikke er blivende følger efter ulykkestilfældet.

Herefter hører vi intet i sagen før skadelidte telefonisk kontakter os den 17. januar 2019. Skadelidte oplyser, at der nu foreligger en afgørelse fra AES – méngraden er fastsat til 15 %. Vi aftaler med skadelidte, at vi sender en samtykkeerklæring, da vi ønsker at indhente kopi af de lægelige akter der ligger til grund for afgørelsen i AES. Endvidere beder vi skadelidte indsende kopi af afgørelsen fra AES. Samtidig oplyser vi skadelidte, at vi i vores sagsbehandling også vil vurdere om kravet er forældet.

Samme dag sender vi samtykkeerklæringen til skadelidte og vi gør i brevet på ny opmærksom på, at vi i vores vurdering af sagen også vil vurdere om kravet er forældet (bilag D). Den 12. februar modtager vi underskrevet samtykkeerklæring retur fra skadelidte.

Den 25. januar 2019 modtager vi fra [fagforening] kopi af AES's afgørelse af méngraden. Afgørelsen er dateret den 16. januar 2019 og méngraden efter ulykkestilfældet er vurderet til 15 % (bilag E). En méngrad på 15 % svarer til en udbetaling fra forsikringen på 60.000,- kr.

Herefter indhenter vi kopi af de lægelige akter fra AES (bilag F) og vi modtager kopi af de lægelige akter fra AES den 21. marts 2019 (bilag G).

Af de lægelige akter fremgår, at der efter ulykkestilfældet pågår behandling af ankelbruddet fra skadestidspunktet og frem. Skadelidtes egen læge anfører i notat den 4. november 2015 – dvs. li-

ge efter årsdagen for skadens indtræden – citat '*i kons til rehab attest smerter centralt i ankelled dx smerterne stort set til stede hele tiden – ikke natligt. Forværres ved brug: stå, gå kan gå 1 km herved voldsomme smerter i flere timer. Kan ikke løbe. Snurrende/sovende fornemmelse i hele fod i perioder. Ved stille sidden/cykling hævetendens – exptension 5 gr/15 gr. Flektion 60/80. Ømhed ved palp meiale malleol. Smerter ved supination central i fodled.*' Notatet findes på side 1 i lægens journal.

Samme oplysninger fremgår også af funktionsattesten, der er udfyldt af skadelidtes egen læge den 15. januar 2016, hvoraf der ligeledes fremgår, at der er nedsat bevægelighed i højre ankel.

Efter en gennemgang af sagen vurderer vi at kravet er forældet. Dette meddeler vi skadelidte i vores brev af 3. maj 2019. Forældelsen af kravet indtræder den 20. november 2017 – 3 år fra datoen i anerkendelsesbrevet. Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at der er gået mere en 3 år fra det tidspunkt, hvor vi anerkender skaden overfor skadelidte og beder skadelidte vende tilbage omkring årsdagen med yderligere oplysninger, hvis der på dette tidspunkt er varige mén efter ulykkestilfældet (bilag H).

Det er vores opfattelse, at skadelidtes gener omkring årsdagen havde et omfang, der burde have foranlediget til en kontakt til os i forhold til det videre forløb i sagsbehandlingen i vores sag.

Den 6. juni 2019 modtager vi mail fra [fagforening], der er indtrådt som repræsentant for skadelidte. [Fagforening] er uenige i vores afgørelse (bilag I).

På baggrund af henvendelsen fra [fagforening] foretager vi på ny en gennemgang af sagen. Vi fastholder dog vores tidligere afgørelse i vores brev til [fagforening] af 28. juni 2019 (bilag J). Vi er fortsat af den opfattelse, at kravet er forældet, idet der går mere end 3 år fra det tidspunkt, hvor vi anerkender skaden og beder om yderligere oplysninger til brug ved fastsættelse af méngraden. Vi gør i brevet til [fagforening] opmærksom på, at vi har bedt skadelidte kontakte os omkring årsdagen for skadens indtræden og vi gør opmærksom på, at sagen vil blive afsluttet, såfremt vi ikke hører nyt i sagen omkring årsdagen. I vores brev fremgår det tydeligt, at vi afventer yderligere oplysninger fra skadelidte omkring årsdagen for skadens indtræden – enten i form af en afgørelse fra AES eller en tilkendegivelse fra skadelidte om, at der fortsat er gener/mén efter ulykkestilfældet.

Vi gør endvidere i brevet opmærksom på, at skadelidte ifølge funktionsattesten, der er udfyldt 15. januar 2016 fremgår, at skadelidte allerede på dette tidspunkt havde varige følger efter ulykkestilfældet, selvom den specifikke méngrad ikke kunne fastsættes endnu. Endvidere fremgår det af de lægelige oplysninger, at der i august 2017 bliver foretaget en stivgørende operation af anklen, hvilket fortsat ikke fører til, at skadelidte kontakter os. På baggrund af sagens omstændigheder, fastholder vi vores tidligere afgørelse – kravet er forældet.

Den 5. juli 2019 modtager vi på ny en mail fra [fagforening] med henvisning til FED 2008.74. [Fagforening] er fortsat uenige i vores afgørelse (bilag K). Vi besvarer [fagforenings] henvendelse den 12. juli 2019 (bilag L). Vi fastholder vores tidligere afgørelse ... Vi henviser i den forbindelse til følgende ankenævnskendelser – AK 87057, AK 89856 og AK 90981.

...

## Begrundelse for at fastholde afgørelsen

Jævnfør forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5 – 2. punktum fremgår '*Hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik*

*på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom.'*

Den 3-årige frist er absolut.

Da der går mere end 3 år fra det tidspunkt, hvor vi i vores brev til skadelidte anerkender skaden og beder om yderligere oplysninger omkring årsdagen, til det tidspunkt hvor skadelidte rent faktisk på ny kontakter os er kravet forældet.

Skaden er rettidigt anmeldt og vi fremsender anerkendelsesbrev til skadelidte den 20. november 2014 og beder skadelidte kontakte os omkring årsdagen, hvis der er varige mén – derved er der truffet afgørelse i sagen vedrørende anerkendelse af skaden. Vi gør i brevet opmærksom på, at sagen vil blive afsluttet, hvis vi ikke hører fra skadelidte omkring 1 årsdagen. Det er derfor vores opfattelse, at skadelidte har pligt til at følge de anvisninger, som vi informerer om i vores anerkendelsesbrev og dermed tage kontakt til os, såfremt der omkring årsdagen for skadens indtræden fortsat er gener/varige mén.

Forældelsen indtræder herefter den 20. november 2017 – 3 år efter datoen på anerkendelsesbrevet. Skadelidte kontakter os først 17. januar 2019 – dvs. efter forældelsen er indtrådt.

Den omstændighed, at der ikke omkring årsdagen kan fastsættes en méngrad, kan ikke medføre en udsættelse af, at forældelsesfristen begynder at løbe. Skadelidte burde have kontaktet os omkring årsdagen, da skaden allerede på dette tidspunkt havde vist sig på en sådan måde og omfang, at der var mulighed for et varigt mén, uanset om det endelige krav først kunne opgøres senere.

Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at skadelidte omkring årsdagen for skadens indtræden rent faktisk havde gener/varigt mén efter ulykkestilfældet, idet det af de lægelige oplysninger fremgår, at skadelidte stort set havde smerter hele tiden og bevægeindskrænkninger i anklen. Endvidere fremgår det af de lægelige oplysninger, at der i august 2017 foretages en stivgørende operation af anklen. Dette ville efter vores opfattelse være en oplagt anledning til at tage kontakt til os og kontakten ville i givet fald have været før indtrædelse af forældelsen, idet forældelsen indtræder 20. november 2017.

Selvom der er tale om et langvarigt behandlingsforløb, der strækker sig over flere år og selvom AES først træffer en afgørelse i januar 2019 er det vores opfattelse, at skadelidte har udvist retsfortabende passivitet.

Vi er af den opfattelse, at en kontakt omkring årsdagen er nødvendig i forhold til vores mulighed for at følge behandlingsforløbet med henblik på vurdering af risikoen, reservehensættelse, samt vurdering om der eventuel er grundlag for udbetaling af a'conto erstatning. Såfremt der ikke i forløbet efter skaden sker en vedvarende dialog med den skadelidte, vil selskabet miste muligheden for at vurdere risikoen og afsætte korrekt reserve i sagen.

På baggrund af ovenstående er det vores opfattelse, at kravet er forældet."

Klagerens advokat har i brev af 29/11 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Hermed bemærkninger til selskabets brev af 29. oktober 2019, idet det tidligere fremførte i øvrigt fastholdes, herunder jævnfør bilag 5 og 7.

Selskabet anførte selv 20. november 2014 i bilag 2: *'Det er derfor vigtigt, at du kontakter os når der foreligger en ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen.'*

Set i lyset heraf, at selskabet havde mulighed for selv qua samtykkeerklæring (bilag 1 side 4) at forspørge til arbejdsskadesagen hos Arbejdsskadestyrelsen, at ulykken anmeldes nogen tid efter ulykkesdatoen – og selskabets således ikke havde anledning til alene at betragte forholdet som helt bagatelagtigt – er der i sagen ikke på nogen måde basis for at statuere retsfortabende passivitet. Også henset til, at selskabet øjensynligt bevidst – uanset mulige hensættelsesårsager – ikke efterfølgende, særligt kort efter årsdagen, overfor skadelidte bekræftede, at selskabet nu anså sagen som afsluttet. I øvrigt forudsætter retsfortabende passivitet et krav på tidspunktet for passiviteten.

Netop qua ovennævnte passus sammenholdt med samtykkeerklæringen havde skadelidte ikke nogen nævneværdig anledning til at reagere overfor selskabet, før 'ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen'.

Af bilag 16 – den i selskabets brev af 29. oktober 2019 refererede funktionsattest af 18. januar 2016 (ikke 16.) – dvs. udstedt **mindre** end 3 år forud for henvendelsen fra skadelidtes side – fremgår netop, at skadelidte skulle til fornyet kontrol, at skadelidte da alene havde 'smerter ved belastning', 'lette smerter' i hvile samt en 'gangdistance ca. 1 km', ingen løshed i fodgaflen eller skurren i fodled – hvilket under alle omstændigheder måtte karakteriseres som en méngrad klart under 10 %, formentlig under 5 %.

Arbejdsskadestyrelsen fandt da heller ikke anledning til på baggrund af funktionsattesten (bilag 16) – samt i øvrigt kort efter efterfølgende indhentelse af yderligere akter fra egen læge og hospital – at træffe nogen afgørelse, herunder om sikkert varigt mén på eksempelvis 5%.

Som bilag 31 fremlægges Arbejdsskadestyrelsen brev af 24. november 2016, hvoraf det fremgår, at Arbejdsskadestyrelsen tværtimod netop udsatte sagen med 9 måneder, da det: *'ikke er muligt at vurdere den varige tilstand.'*

Det bemærkes i øvrigt, at bilag 16 skal sammenholdes med bilag 18 af 13. juni 2016, hvor egen læge om varighed angiver: 'Ukendt.' og: 'Jeg kan ikke udtale mig om varighed. Afventer ortopædisk vurdering.' og bilag 21 (24. februar 2017), hvor overlæge ... angiver: 'På baggrund af dette kan man ikke sige, hvornår der er stationær tilstand.'

Det bemærkes i øvrigt, at selskabet ikke – udover hensættelsesmæssige årsager – har angivet nogen form for skadevirkning overfor selskabet i anledning af skadelidtes sene tilbagevenden.

Herudover bemærkes, at skadelidtes krav grundlæggende først opstår i tiden efter den stivgørende operation, der desværre manifesterer sig i en méngrad på eller over de krævede 10%, hvorfor forældelse under alle omstændigheder tidligst indtræffer 3 år efter forværringen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af skadeanmeldelse af 12/11 2014 fremgår bl.a.:

"Skadedato: 24. sep. 2014.

...

Hvordan skete uheldet? Faldt ned af trappe.

**Hvad er der sket af personskade?** *Bruskskade i ankel. Afventer indkaldelse til [hospital] ankel og fod sektion.*

...

## **Samtykke**

Jeg giver hermed mit samtykke til, at Crawford & Company Danmark må indhente alle relevante oplysninger. Det kan være sygdomsoplysninger, oplysninger om mine helbredsforhold, herunder kontakt til sundhedsvæsenet, oplysninger om sociale forhold m.v. Oplysninger må indhentes fra praktiserende læger, sygehuse og andre relevante dele af sundhedsvæsenet, hos offentlige myndigheder, herunder kommune, Arbejdsskadestyrelsen og politi samt hos andre forsikringsselskaber og pensionskasser."

Af brev af 22/11 2014 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Vi har modtaget din anmeldelse og kan anerkende, at hændelsen er omfattet af ulykkesforsikringen.

## **Hvad skal du være opmærksom på?**

Forsikringen dækker såfremt dit ulykkestilfælde har medført en méngrad på mindst 10 %. Méngraden fastsættes så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden.

...

## **Hvornår skal du kontakte os?**

Det er endnu for tidligt at vurdere, om du får varige følger og kan få udbetalt erstatning. Vores erfaring viser, at der oftest vil gå omkring et år, før tilstanden er stationær – det vil sige, når tilstanden hverken er blevet værre eller bedre i mindst 3 måneder.

Da skaden også er anmeldt til arbejdsskadeforsikringen, bliver sagen behandlet af arbejdsskadeforsikringen/Arbejdsskadestyrelsen. Det er derfor vigtigt, at du kontakter os når der foreligger en ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Hvis vi intet nyt hører i sagen inden 1 år fra skadedatoen, går vi ud fra at ulykkestilfældet ikke har givet dig varige mén og din sag vil blive afsluttet."

Af brev af 24/11 2016 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til klagerens repræsentant fremgår bl.a.:

"Sagen er udsat 9 måneder, da det ikke er muligt at vurdere den varige tilstand. Når de 9 måneder er gået, vil vi indhente en speciallægeerklæring."

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 29/4 2018 hedder det bl.a.:

## **"UDDANNELSE**

...

På skadetidspunktet var hun ansat som ... hos ... Ansættelsestidspunkt 29.6.2013. Kom tilbage i arbejde samme sted på samme vilkår til samme løn efter skaden, men blev sygemeldt kort tid efter i forbindelse med første sygehuskontakt (7.10.2014). Blev fyret efter 3 måneder. Var sygemeldt indtil starten af 2016, hvor ... og forsøgte at arbejde som ... i 10 uger. Kunne dog ikke klare

arbejdet pga. ankelproblemer og blev sygemeldt igen. Fik igen arbejde i samråd med kommunen og jobcentret i 2018, hvor hun fik praktik fra uge 6 med arbejde 2-3 timer 3 gange om ugen med stigning til 30 timer om ugen. Undersøgte oplyser, at denne arbejdsintensitet var for belastende for hende.

På nuværende tidspunkt har hun fastholdelsespraktik som ... Mener dog, at denne ansættelse ligeledes er for belastende for hende på trods af, der er iværksat skåneforanstaltninger, så hun har mulighed for at skifte mellem forskellige arbejdsstillinger, heriblandt arbejde i siddende stilling.

...

## **AKTUELLE ULYKKESTILFÆLDE**

Undersøgte kom til skade den 24.9.2014 kl. 6.00 under sit arbejde som ... på ... Hun var i gang med at ... og gik baglæns. Pludselig snublede hun og faldt ned ad trappen. Hun fik en kraftig forvridning af højre ankel, men antog der var tale om en ganske almindelig forstuvning og kontaktede ikke straks læge, selv om anklen hævede op, og hun havde smerter. Generne persisterede, og hun kunne ikke gå. Hun kontaktede vagtlæge (pga. ventetid hos egen læge) den 5.10.2014 og blev henvist til Skadestuen i ..., hvor hun blev set den 6.10.2014. Der blev foretaget røntgenfotografering, og hun blev behandlet med aflastning, smertestillende medicin og fysioterapi.

Da der ikke indtrådte nogen bedring, blev der foretaget MR-scanning, som gav mistanke om bruskskade sv.t. talus, og man viderehenviste hende til ... Hospital mhp. videre behandling. Hun blev set i ... den 5.12.2014, og behandlingen fortsatte til april 2016. I denne periode blev der udført 2 kikkertoperationer sv.t. højre ankel den 6.5.2015 og den 27.4.2016, hvor man bekræftede røntgenfund, og beskrev en bruskdefekt, der målte ca. 1 x 1 cm og strakte sig i dybden i knoglen ca. 1,5-2 cm. I løbet af perioden forsøgte man genoptræning og revalidering som ... men generne peristerede.

Opereret 3. gang 16.8.2016. Der var tale om en åben operation med optransplantering af knogledefekten igennem en såkaldt osteotomi. 4. operation blev udført d. 28.10.2016 i ... på grund af manglende opheling af osteotomien, som derfor blev re-osteosynteret, og knoglen blev igen optransplanteret. Heller ikke dette hjalp på undersøgtes gener, og efter man havde forsøgt konservativ behandling, tilbød man hende en stivgørende operation (artrodese). Denne blev udført i ... d.15.8.2017. Efterbehandlet med gips og aflastning og derefter med fysioterapi. Undersøgte blev fulgt op postoperativt og var til afsluttende kontrol d. 22.2.2018. Ifølge beskrivelsen var der så godt som ingen smerter på det tidspunkt men træthed, føleforstyrrelser og problemer omkring højre hoftelæde og ryg, Der blev anbefalet fortsat træning, fysioterapi, strækkeøvelser og specielt fodtøj. Man havde i øvrigt ikke mere at tilbyde undersøgte.

Undersøgte var til udredning af sine rygggener d. 9.2.2018 på ... Man konstaterede ikke noget abnormt sv.t. rygsøjlen, men minimal benlængdeforskel. Hun blev afsluttet med anbefaling om et lille indlæg i skoen.

Undersøgte var til udredning af hendes hoftegener på Sygehus ... i marts 2018. Røntgen og efterfølgende MR-scanning afslørede ikke noget abnormt, og også der blev hun afsluttet. Hun fortsætter med fysioterapi.

## **KLAGER**

Undersøgte har klager fra højre ankel, højre knæ og højre hofte. Den sidste operation i 2017 med stivgørelse af højre ankel har hjulpet på ankelsmerterne, men i efterforløbet er der tilstødt gener

fra højre hofteregion og højre knæ. Undersøgte opfatter disse gener som følger efter ankelskaden i 2014.

## Højre ankel

Mht. ankelgener er der ikke længere konstante smerter sv.t. højre ankel, men der er smerter ved overbelastning. Indimellem opstår der helt spontant smerter i ankelregionen. Der er tendens til hævelse, især ved belastning. Der er et følelsesløst område i ankelregionen, og der er kløe i samme region samt ubehagelig fornemmelse fra huden. Undersøgte har en gangdistance på højst 300 meter, og hun halter. Når hun prøver at gå længere afstande, får hun smerter i både højre hofte, knæ og fodled. Hun klager desuden over nedsat bevægelighed i højre ankel, fornemmelse af benlængdeforskel, nedsat kraft og nedsat funktion. Der er øget kuldefølsomhed sv.t. højre ankelregion, idet kulde synes at forværre smerterne. Desuden klager undersøgte over igangsætningsproblemer med stivhed og smerter om morgenen. Hun kan ikke gå hurtigt, ikke løbe og ikke cykle. Hun cykler i forbindelse med fysioterapi og kan klare 10 minutter på motionscykel med lav belastning. Hun kan køre bil på korte ture, hvor hun selv er chauffør. Hun kan klare længere ture som passager, men har behov for at hvile sig undervejs.

Løft af tunge ting forværrer smerter. Hun køber selv ind, men i små mængder. Hun mener ikke, hun kan gå med en indkøbsvogn. Hun får hjælp til at slå græs og bære tunge ting. Hun får også hjælp til madlavning, mest fra børnene og kæresten.

Hun dyrker ingen sport. Har måttet opgive at gå ture i skolen, hvilket hun gjorde før skaden. I fritiden syr og hækler hun samt tager sig af børnene. Hun sover godt om natten og tager ingen sove medicin, men har behov for stærk smertestillende medicin til natten for at kunne sove.

...

## **OBJEKTIVT**

...

### **Gang**

Gangen er langsom og haltende. Går med små skridt og virker usikker, er lidt vaklende. Har meget store problemer med at gå på tæer, hvor hun er meget usikker og vaklende. Det går lidt bedre med at gå på hæle, men går fortsat usikkert og med stort besvær. Kan sætte sig på hug uden de store problemer. Kan dog ikke holde fodsålerne på underlaget ved denne øvelse. Højre ben udmåles til at være ca. 5-6 mm kortere end venstre. Kan stå på 1 ben, men med meget besvær. Intet bækkenfald i forbindelse hermed.

...

### **Højre fodled med venstre til sammenligning**

Der er 2 større ar i ankelregionen på forsiden og på siden af højre ankel på hhv. 8 og 12 cm. Desuden er der 2 små ar efter kikkertoperation, Samtlige ar er reaktionsløse og upåfaldende. Det forreste ar er lige, mens arret på indersiden af anklen er buet. Bag dette ar er der et område på ca. 4-5 cm i bredden, hvor undersøgte angiver at være følelsesløs.

Bevægeligheden vurderes som normal på venstre side med dorsal fleksion på 15 grader og plantar fleksion på 40 grader. På højre side er der praktisk taget ingen bevægelighed i disse planer. Drejebbevægelse (pronation/supination) er kun marginalt nedsat på højre side sammenlignet med venstre. Bevægelse af højre ankel synes ikke at fremkalde smerter.

...

## RESUMÉ

...

Hun har været gennem langvarigt behandlingsforløb hos ankelsektionen på ... hospital i perioden 2015-2017. Hun har været gennem 5 operationer. Forløbet endte med en stivgørende operation sv.t. højre ankelled, hvilket har hjulpet på undersøgtes gener. Hun har dog fortsat betydeligt nedsat funktion og periodevise smerter i anklen. Er desuden følelsesløs i operationsområdet og har tendens til hævelse i anklen. Endvidere er der tilkommet gener fra højre hofte og højre knæ, som undersøgte, relaterer til ankelforløbet. Denne opfattelse deler jeg med hende og opfatter generne som overbelastningsproblematik forbundet med ændring i benlængden, ændring i gangmønster og langvarigt forløb forbundet med muskelsvækkelse.

Objektivt findes nedsat bevægelighed i højre ankel, operationsar, nedsat følesans i højre ankelregion, nedsat kraft i benene, især højre, og udtalt ømhed i højre trochanterregion. Undersøgte har forladt arbejdsmarkedet kort tid efter skaden og er ikke for alvor kommet tilbage i arbejde.

...

## KONKLUSION

Det findes overensstemmelse mellem de fremsatte klager og de objektive fund. Tilstanden er efter min vurdering medicinsk stationær og velegnet til forsikringsmæssig afgørelse hvad angår højre ankelled. Undersøgte har fortsat gener fra højre knæ og højre hofte, som kan relateres til samme skade og sygdomsforløb. Er fortsat i behandling med fysioterapi. Ulykkestilfældet har efter min vurdering efterladt varigt mén og nedsat erhvervsevne.

## PROGNOSE

Mht. højre ankel har undersøgte fået hvad der ligner status quo. Hun klager over tendens til hævelse og smerter ved overbelastning; dette kan forventes at mindskes med tiden. Der er ligeledes nedsat følesans i operationsområdet, og der er mulighed for at dette mindskes med tiden (op til 2 år efter operationen).

Mht. Great Trochanter Pain Syndrome og knæsmærterne er der gode udsigter til forbedring med den rette behandling, da det lykkes at helbrede/bedre tilstanden i langt de fleste tilfælde, men det kan tage op til flere år."

Af afgørelse af 16/1 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

### "Afgørelser og beslutninger

Ulykken den 24. september 2014 er anerkendt som arbejdsskade.

Du får 134.775 kroner i godtgørelse for varigt mén (15 procent).

...

### Anerkendelse

#### Afgørelse

Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.

...

### Begrundelse

...

Vi vurderer, at skaden i form af bruskskade på din højre mellemfodsknogle (osteocondral læsion i talus) er forårsaget af, at du i forbindelse med dit arbejde faldt og vred om på din højre ankel.

Vi har lagt vægt på, at du snublede og faldt ned af trappen ved scenen og slog/vred om på anklen. Der er dermed sket en belastning af din ankel, der er egnet til at forårsage en mere end forbigående skade.

Det er også indgået i vores vurdering, at du efter hændelsen den 24. september 2014 haft vedvarende gener i din højre fod. På den baggrund vurderer vi, at det er sandsynliggjort, at der er tale om en personskade i arbejdsskadelovens forstand.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår af hospitalsjournalen at der med overvejende sandsynlighed er tale om en mindre forværring af en gammel skade. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering, fordi det fremgår af din lægejournal, at du ikke har haft gener fra din højre ankel forud for hændelsen.

Derfor anerkender vi forværringen af bruskskaden i din højre mellemfodsknogle som en arbejdsskade.

...

## **Varigt mén**

### **Afgørelse**

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 15 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på 134.775 kr.

...

### **Begrundelse**

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 15 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt:

Efter tabellens punkt D.2.2.5 vurderes fodled stift i ret vinkel eller let spidsfod (10 grader - 15 grader), til 15 procent.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæringen modtaget den 4. maj 2018, at du ikke længere har konstante smerter i din højre ankel, men der er smerter ved overbelastning. Der er tendens til hævelse, især ved overbelastning.

Du oplyser, at du har nedsat kraft og nedsat funktions i din højre ankel, samt nedsat gangdistance. Du oplyser også, at du får hjælp til dine daglige gøremål fra børnene og kæresten.

Du indtager smertestillende medicin i form af Oxynorm, Pamol og Ibumetin. Årsagen til, at forbrug af smertestillende medicin på nuværende tidspunkt er smerter fra højre hofteregion og højre knæ samt i mindre grad ankelgener.

Vi har også lagt vægt på, at der ved den lægelige undersøgelse er konstateret nedsat bevægelighed i din højre ankel. Du kan ikke bevæge anklen opad og nedad. Drejebevægelse (pronation/supination) er kun marginalt nedsat på højre side sammenlignet med venstre.

Undersøgelsen har også konstateret muskelsvind i dit højre underben svarende til 2,5 centimeter. Der er følelsesløshed omkring arrene.

Vi har ligeledes lagt vægt på, at det fremgår journal fra [klinik] modtaget den 30. oktober 2018, at din højre fod er stiv.

Vi vurderer, at dine gener kan sammenlignes med det nævnte punkt. Årsagen hertil er, at din højre fod er stiv, samt du har muskelsvind på dit højre underben.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår af hospitalsjournalen at der med overvejende sandsynlighed er tale om en mindre forværring af en gammel skade. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering, fordi det fremgår af din lægejournal, at du ikke har haft gener fra din højre ankel forud for hændelsen.

Vi er også opmærksomme på, at du også klager over gener fra højre hofte og højre knæ. Oplysninger har ikke ført til en ændret vurdering, da vi vurderer, at dine gener i din højre hofte og højre knæ ikke skyldes bruskskade i din højre mellemfodsknogle. Vi vurderer derfor, at der ikke kan ske en skade i en ikke-skadet legemsdel som følge af ændret bevægelsesmønster.

Vi henviser i den forbindelse til Ankestyrelsens principafgørelse 246-10, som fastsætter praksis i sager som din.

Efter en samlet vurdering har vi derfor skønsmæssigt fastsat dit varige mén til 15 procent."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

**"11. Erstatning ved Invaliditet**

Såfremt et ulykkestilfældet har medført en invaliditetsgrad på mindst 10% har forsikrede ret til invaliditetserstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden."

**Nævnet udtaler:**

Klageren faldt den 24/9 2014 ned ad en trappe på sit arbejde og pådrog sig en bruskskade i anklen. Hun anmeldte skaden til arbejdsskadeforsikringen og til selskabet under ulykkesforsikringen. Ved brev af 22/11 2014 anerkendte selskabet, at hændelsen var omfattet af ulykkesforsikringen, og bad klageren vende tilbage for så vidt angik méngrad, når man kunne vurdere de varige følger. I 2015-2017 blev hun opereret i alt 5 gange i anklen, senest den 15/8 2017 med en stivgørende operation. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf den 16/1 2019 afgørelse i arbejdsskadesagen, hvor ulykken blev anerkendt som arbejdsskade, og det varige mén blev fastsat til 15 %. Den 25/1 2019 kontaktede klageren selskabet på ny via sin fagforening og fremlag-

# Ankenævnet for Forsikring

12.

94212

de afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Sagen blev indbragt for nævnet den 23/9 2019. Forsikringen dækker ved en méngrad på mindst 10 %.

Selskabet har anført, at klagerens krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. punktum, hvoraf det fremgår, at "Hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom". Selskabet har anført, at der er forløbet mere end 3 år, siden selskabet anerkendte klagerens ulykke ved brev af 22/11 2014.

Klageren har anført, at selskabet i brev af 22/11 2014 bad hende vende tilbage, når afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forelå, og at selskabet i øvrigt i kraft af hendes samtykke selv kunne have spurgt til sagens status hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hun har videre anført, at en méngrad på mere end 10 % – og således hendes krav på dækning – først er opstået sent i forløbet og efter den stivgørende operation den 15/8 2017, hvorfor forældelsesfristen på 3 år først kan regnes herfra. Hun har i anden række anført, at forværringen undervejs ikke er forældet, og at selskabet derfor i hvert fald skal betale erstatning for forværringen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens krav ikke er forældet forud for sagens indbringelse for nævnet den 23/9 2019.

Nævnet finder, at selskabets brev af 22/11 2014 må forstås sådan, at klageren kan afvente en ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring), før hun vender tilbage til selskabet angående sit krav over ulykkesforsikringen. Nævnet finder, at forældelsen derfor må anses for foreløbigt afbrudt, indtil en ménafgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forelå i sagen, og at forældelse herefter tidligst kan indtræde 1 år efter afgørelsen af 16/1 2019, jf. herved forældelseslovens § 21, stk. 5.

I brevet af 22/11 2014 har selskabet anført: "**Hvad skal du være opmærksom på?** Forsikringen dækker såfremt dit ulykkestilfælde har medført en méngrad på mindst 10 %. Méngraden fast-

sættes så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden." Det fremgår videre: "**Hvornår skal du kontakte os?** Det er endnu for tidligt at vurdere, om du får varige følger og kan få udbetalt erstatning. Vores erfaring viser, at der oftest vil gå omkring et år, før tilstanden er stationær – det vil sige, når tilstanden hverken er blevet værre eller bedre i mindst 3 måneder. Da skaden også er anmeldt til arbejdsskadeforsikringen, bliver sagen behandlet af arbejdsskadeforsikringen/Arbejdsskadestyrelsen. Det er derfor vigtigt, at du kontakter os når der foreligger en ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Hvis vi intet nyt hører i sagen inden 1 år fra skadedatoen, går vi ud fra at ulykkestilfældet ikke har givet dig varige mén og din sag vil blive afsluttet."

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet i afsnittet under overskriften "Hvornår skal du kontakte os?" som eneste konkrete angivelse af, hvornår klageren skal kontakte selskabet, anfører: "Det er derfor vigtigt, at du kontakter os når der foreligger en ménafgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen." Afsnittet handler i øvrigt for første dels vedkommende om, hvornår der erfaringsmæssigt kan forventes at foreligge en stationær tilstand, og for sidste dels vedkommende om, at selskabet vil afslutte sagen, hvis det ikke hører fra klageren inden for 1 år. Nævnet bemærker, at klageren under alle omstændigheder har mulighed for at vende tilbage til selskabet inden forældelsesfristens udløb, selvom selskabet har "afsluttet sagen" efter 1 år.

Nævnet har videre lagt vægt på, at selskabet som koncipist og professionel part er nærmest til at bære risikoen for uklare formuleringer i sit brev, og at uklare forhold således må fortolkes til fordel for forbrugeren.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremstår umiddelbart sagligt begrundet at afvente en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring angående méngraden, og at aftaler om at afvente afgørelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring må anses for sædvanlige.

Nævnet finder, at selv hvis selskabet ikke havde givet tilsagn om, at klageren kunne afvente en ménafgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er der sket en sådan forværring af hendes skade, at der alligevel ikke er indtrådt forældelse af hendes krav på dækning.

Af speciallægeerklæring af 29/4 2018 fremgår det, at klagerens langvarige behandlingsforløb endte med en stivgørende operation i højre ankelled, hvilket har hjulpet på ankelsmerterne. Hun har dog fortsat betydelig nedsat funktion og periodevis smerter i anklen, er følelsesløs i operationsområdet og har tendens til hævelse i anklen. Der er tilkommet gener fra højre hofte og højre knæ. Der findes nedsat bevægelighed i højre ankel, operationsar, nedsat følesans i ankelregion, nedsat kraft i ben og udtalt ømhed i højre trochanterregion. Gangen er langsom og haltende. Tilstanden vurderes medicinsk stationær.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anførte i brev af 24/11 2016, at det endnu ikke var muligt at vurdere den varige tilstand, og at sagen derfor blev udsat i ni måneder.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anførte i afgørelse af 16/1 2019, at det varige mén er fastsat til 15 % efter et skøn med udgangspunkt i den vejledende méntabels punkt D.2.2.5, hvorefter "fodled stift i ret vinkel eller let spidsfod (10 grader – 15 grader)" vurderes til 15 %. Der lægges vægt på, at der er smerter ved overbelastning, tendens til hævelse, nedsat kraft, nedsat funktion, nedsat bevægelighed og følelsesløshed ved operationsar i anklen. Der lægges også vægt på, at der er muskelsvind i underben, nedsat gangdistance, forbrug af smertestillende medicin, og at højre fod er stiv. Det anføres, at generne kan sammenlignes med nævnte punkt i méntabellen, fordi højre fod er stiv, og der er muskelsvind i højre underben.

Nævnet finder, at klagerens stivgørende operation den 15/8 2017 er udtryk for en væsentlig forværring af hendes skade, idet der først blev forsøgt to kikkertoperationer og efterfølgende genoptræning og herefter forsøgt to åbne operationer med optransplantering af knogledefekten uden den ønskede effekt på hendes gener. Herefter blev hun tilbudt en stivgørende operation.

Nævnet finder, at klageren først efter den stivgørende operation den 15/8 2017 kan antages at have haft et varigt mén på mindst 10 %, som forsikringen kan dække. Det er således først ved indtrædelsen af denne forværring – indikationen for og udførelsen af en stivgørende operation – at klageren har haft et konkret dækningsberettigende krav mod ulykkesforsikringen. Nævnet

# Ankenævnet for Forsikring

15.

94212

har blandt andet lagt vægt på, at det i brev af 24/11 2016 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring hedder, at det endnu ikke var muligt at vurdere den varige tilstand. I afgørelsen af 16/1 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring hedder det, at klagerens gener nu kan sammenlignes med punkt D.2.2.5, fordi højre fod er stiv, og der er muskelsvind i højre underben.

Nævnet finder, at selskabet derfor ikke er berettiget til at afvise klagerens krav med henvisning til, at der er forløbet mere end 3 år fra selskabets anerkendelse af ulykken som sådan, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. punktum, da kravet grunder sig på en efterfølgende forværring. Forældelsen løber under disse omstændigheder fra forværringens indtræden, hvilket kan fastsættes til tidspunktet for den stivgørende operation den 15/8 2017.

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Selskabet, Lloyd's v/Crawford & Company Denmark, skal anerkende, at klagerens krav i anledning af ulykkestilfældet den 24/9 2014 ikke er forældet. Selskabet skal genoptage sagsbehandlingen med henblik på at opgøre klagerens erstatning. Erstatningen skal forrentes i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen

formand